Súd:	Okresný súd Bratislava V
Spisová značka:	39C/234/2005
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1505212113
Dátum vydania rozhodnutia:	31. 01. 2007
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Daniela Bergerová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA5:2007:1505212113.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, samosudkyňou JUDr. Danielou Bergerovou, v právnej veci navrhovateľa: D. J. R. F., C., nar. XX.XX.XXXX,. H.M. XX,. XXX. XX. B., zastúpeného J. Z. K.,P., advokátkou, A. B. XX,. B., proti odporcovi: S., s.r.o., IČO: XX. XXX. XXX,. P. C. X,. XXX. XX. B., zastúpenom J. R. A., advokátom, A. L. X. P.O.BOX XX,. B., o ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy v sume 1.000.000,- Sk, takto

r o z h o d o l :

I. Súd určuje, že odporca uverejnením článku v spoločenskom T., ročník X.., č. XX. zo XX.XX.XXXX. na strane XX. pod názvom „K.“, v ktorom sa okrem iného uvádzalo:

„.....P.“, opísal nám situáciu náš zdroj...

„.....Š.....““

neoprávnene zasiahol do práva D.J. R. F., C. na ochranu osobnosti.

II. Súd u r č u j e , že informácia „ V.“ a „C.“ je nepravdivá.

III. Odporca je p o v i n n ý v najbližšom čísle spoločenského T. pripravovanom po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia uverejniť ospravedlnenie navrhovateľovi v tomto znení:

„ V spoločenskom T. č. XX. zo X. sme na str. XX. uverejnili článok pod názvom „K.“. V článku, ktorý sa týkal K. sme v súvislosti s pátraním po tomto O., ktoré bolo V., uverejnili aj nasledovné: „ V. ...“

Tieto vyššie citované informácie uverejnené v článku, „ K.“ sú nepravdivé. R. F. sa ospravedlňujeme za uverejnenie týchto nepravdivých informácií vytvárajúcich obraz, že pri pátraní po tomto O. a pri vyšetrovaní tohto trestného činu S.“

IV. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi nemajetkovú ujmu v peniazoch v sume 1.000.000,- Sk a právnej zástupkyni navrhovateľa trovy konania v sume 136.242,- Sk na účet vedený v T. B., a.s. B. číslo účtu: XXXXXXXXXX/XXXX, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom na ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy z 26.05.2005 domáhal proti odporcovi uloženia povinnosti odporcovi v najbližšom čísle spoločenského T. pripravovanom po

nadobudnutí právoplatnosti súdneho rozhodnutia uverejniť ospravedlnenie navrhovateľovi v znení: „ V.“. V článku, ktorý sa týkal K. sme v súvislosti s vyšetrovaním tohto trestného činu uverejnili aj nasledovnú informáciu: .... „P.“ , opísal nám situáciu náš zdroj ....“

Keďže riaditeľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v B. potvrdil, že pri dokumentovaní a objasňovaní prípadu K. sa postupovalo štandardne ako v iných podobných prípadoch, R. F. sa za uverejnenie tejto nepravdivej informácie vytvárajúcej obraz, že pri vyšetrovaní tohto trestného činu S., ospravedlňujeme.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi nemajetkovú ujmu v peniazoch v sume 1.000.000,- Sk a nahradiť trovy konania.

Podaním z 13.03.2006 (č.l. 121-123), prednesenom navrhovateľom na pojednávaní, požiadal navrhovateľ o pripustenie zmeny petitu návrhu v časti znenia ospravedlnenia bližšie špecifikovanom v žiadosti, ktorého uverejnenia sa návrhom domáhal z dôvodu, že odporca v konaní namietal, že odmietol uverejniť tlačovú opravu z dôvodu, že predmetom vyjadrenia P. J. D. „ N. a s poukazom na vyjadrenie P. M. Ľ. Š., R. OR PZ v B. z 09.03.2006. Súd uznesením vyhláseným na pojednávaní pripustil zmenu návrhu. (č.l. 107-108).

Navrhovateľ podaním zo 07.06.2006 (č.l. 241-244) požiadal s poukazom na priebeh konania a dokazovania o pripustenie zmeny petitu návrhu v časti znenia ospravedlnenia a súčasne svoj návrh rozšíril a žiadal, aby súd určil, že informáciami uverejnenými v článku, bližšie špecifikovanými v návrhu došlo k zásahu do osobnostných práv navrhovateľa a informácie, že „ V.“ a že „ C.“ sú nepravdivé. Súd uznesením z 08.06.2006 č.k. 39C 234/2005-256 pripustil zmenu petitu návrhu na začatie konania.

Navrhovateľ svoj návrh zdôvodnil tým, že uverejnený článok v spoločenskom T., ročník X., č. XX. zo X. na str. XX. pod názvom „K.“ obsahuje nepravdivú informáciu „ V., ako aj spôsob akým ju uverejnil, neoprávnene zasiahol do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa, ohrozil, narušil a v značnej miere znížil jeho vážnosť, profesionálnu česť a dôstojnosť z hľadiska jeho vzťahov k spoluobčanom, jeho postavenia a uplatnenia v spoločnosti. Vzhľadom na nepravdivosť informácie požiadal navrhovateľ šéfredaktora spoločenského T. podľa § 19 a nasl. Zák.č. 81/1966 Zb. o uverejnenie opravy nepravdivých údajov spolu s návrhom na znenie opravy. Š. na žiadosť o uverejnenie opravy nepravdivých údajov vôbec nereagoval. Navrhovateľ v kontexte s uverejneným článkom, považuje uverejnením nepravdivej informácie, že odporca o ňom vytvoril obraz, že pri vyšetrovaní K. Vo vytvorení tohto obrazu odporca čitateľov ešte utvrdil aj tým, že si položil otázku, v texte zvýraznenú „ Š.“, a na ktorú si hneď aj odpovedá - „ O.“. Aj pri uverejnení informácie o O. odporca uverejnil nepravdivý údaj, čím podľa navrhovateľa taktiež zvýraznil obraz, že požíval pri vyšetrovaní K. Navrhovateľ informáciu uvedenú v uverejnenom článku považuje za nepravdivú z čoho vyplýva, že i obraz, ktorý si o ňom čitatelia práve na základe tejto informácie mohli vytvoriť je nepravdivý. Zverejnenie nepravdivej informácie o fyzickej osobe treba v zásade vždy posudzovať ako neoprávnený zásah do jej osobnostných práv a nepravdivý výrok pri posúdení okrem iného aj v kontexte samotného článku sa dotýkal len navrhovateľa a N. Podľa navrhovateľa, uverejnenie akejkoľvek informácie o ňom, ako o osobe verejného záujmu, či verejne činnej osoby, že ovplyvňuje vyšetrovanie trestných činov a P. ho degraduje v očiach verejnosti a spochybňuje jeho dôveryhodnosť, a môže mu brániť i v tom, aby sa kriticky a otvorene vyjadroval k otázkam klientelizmu a korupcii, a to aj zo S.

Odporca nároky uplatňované navrhovateľom neuznal. Vo svojom vyjadrení namietol, že dotknutý článok neobsahuje žiadne tvrdenie vytvárajúce o navrhovateľovi obraz, že v danom prípade požíval pri pátraní po U. Vyslovením otázky: „Š.“ síce autorka článku vyvoláva aj úvahy o tom, že príslušníci Policajného zboru SR v danom prípade, keďže sa jednalo o A., boli v danom prípade „A.“ pri pátraní po U. Z tejto otázky nie je možné dôvodiť žiadne tvrdenie o aktívnom počínaní navrhovateľa s cieľom dosiahnuť P. Čo sa týka argumentácie navrhovateľa, že pôvodne chcel len uplatniť svoje právo na tlačovú opravu, o ktorej zverejnenie požiadal šéfredaktora listom z XX.XX.XXXX, v súvislosti s celkovými okolnosťami prípadu odporca má za to, že navrhovateľ ani nemal záujem na takejto oprave, nakoľko si jej uverejnenie neuplatnil na súde v zákonom stanovenej lehote.

Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie vypočutím navrhovateľa ako účastníka konania, výsluchom svedkov, listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav.

V článku uverejnenom v T. č. XX zo XX.XX.XXXX na str. XX, v rubrike zaujalo nás pod názvom „K.“, s podtitulom „M.“ uviedla - Podľa našich informácií nedávno niekto U. Polícia ani chvíľu nezaháľaľa. „V.“ Podľa zdroja z policajného prostredia je objasnenosť krádeží A. minimálna, veď čísla hovoria za seba - C.. To znamená, že Z. To však nebol prípad P., či skôr jeho M. „ P., potvrdila informáciu pre P. hovorkyňa PZ SR J. P..

Navrhovateľ preukazoval nepravdivosť informácie uverejnenej vo vyššie uvedenom článku „V.“ listom - zaslanie informácie - riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ v B. zo dňa XX.XX.XXXX, č.p.: K. (č.l. 18), v ktorom riaditeľ OR PZ B. na žiadosť navrhovateľa uviedol: „V.“

Vzhľadom na písomné vyjadrenie odporcu k návrhu na začatie konania, navrhovateľ opätovne požiadal riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ v B. listom z XX.XX.XXXX o písomné vyjadrenie k veci vyšetrovania K. Listom - zaslanie informácie - zo XX.XX.XXXX č.p. K., (č.l. 67) riaditeľ OR PZ v B., posúdil žiadosť navrhovateľa podľa zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a navrhovateľovi oznámil že 1/ na vyšetrovanie K. neboli stiahnutí policajti OR PZ v B. z iných prípadov; 2/ vyšetrovanie K. neovplyvňovalo vyšetrovanie iných prípadov, ku každému prípadu sa pristupuje rovnocenne; 3/ pri vyšetrovaní vyššie uvedeného skutku sa postupovalo štandardne ako v ostatných prípadoch. Navrhovateľ, ako Ú. nevyužívali žiadnu protekciu alebo nadštandardné zaobchádzanie, ktoré by viedlo k nerovnosti občanov.

Odporca žiadal v konaní vypočuť riaditeľa OR PZ v B. s odôvodnením, že listy riaditeľa OR PZ SR nie sú vyjadrením štátneho orgánu, ktoré by boli poskytnuté súdu ako listinné dôkazy v zmysle § 128 OSP. Okrem toho z odpovedí riaditeľa OR PZ v B. navrhovateľovi vyplýva, že predmetom vyjadrenia neboli okolnosti pátrania po V., ale okolnosti vedenia vyšetrovania. Na predvolanie na pojednávanie ako svedka, riaditeľ OR PZ v B. súdu oznámil, že vo svojej funkcii nemá postavenie orgánu činného v trestnom konaní. Vyšetrovací spis týkajúci sa K. sa nachádza na Úrade justičnej a kriminálnej polície B. a je vedený na odbore všeobecnej kriminality. Súčasne oznámil, že všetky informácie, ktoré poskytol navrhovateľovi získal písomne od R. B.. Vzhľadom na predmetné vyjadrenie, odporca na vykonaní dôkazu, výsluchu R. OR PZ v B. ako svedka netrval s poukazom na skutočnosť, že informácie poskytnuté navrhovateľovi, neboli informácie o ktorých môže ako svedok svedčiť, ale mal ich len od tretej osoby a nie sú mu ani známe okolnosti vyšetrovania K..

Zo spisu Okresného riaditeľstva PZ B., Úrad justičnej a kriminálnej polície, OVK sp.zn.: Č. zapožičaného na vykonanie dôkazu navrhovaného odporcom súd zistil, že vyšetrovateľ uznesením zo dňa 13.01.2005 podľa § 160 ods. 1 TP začal trestné stíhanie pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm a) ods. 4 TZ - vykonaním ohliadky miesta činu, preto, že neznámy páchateľ sa v čase od XX:XX hod. dňa XX.XX.XXXX do XX:XX hod dňa XX.XX.XXXX zmocnil riadne uzamknutého O. (presne špecifikovaného v uznesení), čím spôsobil odcudzením V. poškodenej J.. S. F. škodu (vo výške vyčíslenej v uznesení). K trestnému oznámeniu poškodenou došlo dňa 13.01.2005 o 09:05 hod. Okresné riaditeľstvo PZ B., ÚJKP, OEK dňa 13.01.2005 žiadalo o vyhlásenie pátrania po O. písomnou žiadosťou o 09:30 hod.. Ohliadka miesta činu bola uskutočnená dňa 13.01.2005 od 10:20 do 10:35 hod. za účasti poškodenej, vyšetrovateľa PZ, kriminalistického technika a kriminalistu. O vykonaní ohliadky bola vyhotovená zápisnica. Dňa 14.01.2005 od 23:00 hod. do 15.01.2005 do 02:00 hod. bola vykonaná ohliadka nálezu V. za prítomnosti poškodenej, vyšetrovateľa a kriminalistického technika. Miesto činu bolo ohliadnuté, odfotografované, bol použitý služobný pes s negatívnym výsledkom, neboli zaistené žiadne stopy. V. bolo zaistené na vykonanie kriminalisticko-technické skúmanie. Kriminalistický a expertízny ústav PZ dňa 18.01.2005 vyhotovil odborné vyjadrenie - výsledok skúmania. Dňa 21.01.2005 bolo odvolané pátranie po M., V. bolo vrátené poškodenej, v platnosti ostalo pátranie po EČV. Následne bolo vykonávané vyšetrovanie za účelom zistenia páchateľa trestného činu. Uznesením zo dňa 24.05.2005 vyšetrovateľ OR PZ v B., ÚJKP podľa § 173 ods. 1, písm. f) TP trestné stíhanie prerušil, nakoľko sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe. Vo veci naďalej pokračuje pátranie po páchateľovi skutku.

Trestný čin do dňa rozhodovania vo veci návrhu na ochranu osobnosti objasnený nebol, nebol zistený páchateľ skutku a trestné konanie nebolo ukončené. V čase uverejnenia článku dňa XX.XX.XXXX trestné stíhanie ešte prerušené nebolo.

Svedkyňa J.. S. F., (č.l. 103-104) M. v prejednávanej veci uviedla, že ku krádeži M. došlo v presne nezistenom čase z XX.XX.XXXX od XX:XX do XX:XX dňa XX.XX.XXXX neznámym páchateľom. Po zistení odcudzenia vozidla najprv zabezpečila odvoz S. a následne si zabezpečila náhradné V.. K. osobne oznámila na tzv. úvodnom oddelení Policajného zboru na J. ul. približne o XX:XX dňa XX.XX.XXXX, kde s ňou bol spísaný krátky záznam a následne ohlásila K. na Okresnom riaditeľstve PZ B., Úrade justičnej a kriminálnej polície, kde bol spísaný záznam z výsluchu poškodeného. Poistnú udalosť riadne ohlásila poisťovni a v prípade K. bolo nutnosťou odovzdať všetky K. od V.. V. bolo asi D. od nahlásenia vypátrané, Z. Nakoľko K. boli svedkyňou odovzdané poisťovni, polícia vypátrané V. za účelom zabezpečenia stôp. V. prevzala asi po dvoch týždňoch z P. pred Policajnou akadémiou v R.., O. V M. bolo vyšetrovanie prerušené. S navrhovateľom v čase O. hovorila len do tej miery, že ho požiadala o zapožičanie V.. Náhradné V. navrhovateľa asi o 8:45 dňa 13.01.2005. Vzhľadom na odstup času si nepamätala, či v tom čase navrhovateľ bol na služobnej ceste alebo v práci. Ohľadne zapožičania V. mu telefonovala na mobilný telefón.

Autorka článku „K.“ uverejneného v spoločenskom T. č. XX zo XX.XX.XXXX K. Š., ako svedkyňa (č.l. 104-105) vypovedala, že pri príprave článku, týkajúceho sa napomáhaniu policajného zboru pri K., sa v mesiaci apríl stretla spolu so spolupracovníkom fotografom p. G. so svojim zdrojom, ktorý bol z policajného prostredia. V rámci rozhovoru, z ktorého asi v trvaní 1 a pol hod. svedkyňa vyhotovila záznam v digitálnej podobe, im zdroj vysvetľoval, že skupiny spolupracujú s PZ aj v tom smere, že si overujú komu V., ktoré majú záujem odcudziť patrí a vyhýbajú sa tomu, aby U. Pri tomto rozhovore jej zdroj uviedol, že sa nedávno stala K. z čoho nevedeli usúdiť, či sa náhodou nejedná o nejakú provokáciu alebo vyhrážanie. Pri rozhovore jej uviedol, že pri pátraní po M. a aj vďaka tomu došlo k rýchlemu vypátraniu V.. Čo sa týka S. tento zdroj jej uviedol, že sa nejedná o štandardný postup alebo „ S.“. Čo sa týkalo podtitulku predmetného článku „Š.“ svedkyňa uviedla, že podľa jej názoru, buď sa jednalo O. pri pátraní po M. Údaj X. objasnenosti prípadov K. prevzala svedkyňa od zdroja, či sa jednalo o celorepublikové merítko alebo v rámci obvodu B. uviesť nevedela, údaj si overovala, v článku je síce napísané, že S. Údaj o tom, že vyšetrovací spis bol uzavretý a A. vrátili majiteľke prevzala svedkyňa od hovorkyne Policajného zboru SR J. P..

Vzhľadom na rozpory vo výpovedi svedkyne a záznamu z rozhovoru so zdrojom, ako aj uverejnenia priemeru objasnenosti K., súd na návrh odporcu svedkyňu opätovne vypočul. Vo výsluchu vykonanom na odstránenie rozporov svedkyňa uviedla (., že pôvodne mala informácie od iného zdroja, ktorý ale nevedel uviesť o koho sa jedná. Tento prvý zdroj jej uviedol, že prostredníctvom vysielačky boli S. a druhý zdroj, s ktorým záznam z rozhovoru bol založený do spisu, jej uviedol, že sa jednalo o V. Podľa prvého zdroja bola V., dostali pokyn, aby sa po tom A. pozreli. S odstupom času si nevedela spomenúť, či zdroj použil pojem vyšetrovanie, pátranie alebo hľadanie M.. Svedkyňa uviedla, že citácia zdroja v článku, že „V.“ sa v prepise záznamu rozhovoru so zdrojom nenachádza preto, lebo buď jej túto vetu zdroj povedal pred alebo po vykonaní zvukového záznamu. Informáciu o skutočnosti, že V. bolo vypátrané získala od hovorkyne PZ prostredníctvom mailu. Svedkyňa odmietla uviesť meno svojho zdroja z dôvodu, že sú to ľudia z policajného prostredia.

Z prepisu záznamu z rozhovoru autorky článku so zdrojom (č.l. 198-203) v úvode záznamu zdroj uvádza, že „C.“. Polícia v prípade ohlásenia K. vykoná prvotné úkony, teda začne obhliadkou miesta činu, tým sa začne aj vlastne celé trestné konanie, podaním trestného oznámenia. Vyhlási sa pátranie slovenské - celoštátne. To je ten základný moment, že aj ostatné zložky vedia, že V. bolo dané do pátrania. To sú tie prvotné nevyhnutné úkony pri výjazde. (č.l. 200) Zdroj uviedol, že vie o skutočnosti, že sa hľadalo V., cit.: „A.“ (č.l. 202) Zdroj na otázku redaktorky či sa V. našlo, uviedol: „ T.“

Svedok N. G. vypovedal (č.l. 106), že zdroj ktorý poskytol autorke článku a jemu pri rozhovore informácie, pracuje v odbore zaoberajúcim sa krádežou M. a tento zdroj im poskytol informáciu, že „ V.“, ktorej svedok rozumel tak, že sa vyvinulo maximálne úsilie na vypátranie M. manželky navrhovateľa.

Okresné riaditeľstvo PZ B., Úrad justičnej a kriminálnej polície na žiadosť súdu zaslalo listom z 11.07.2006 č.p. O. oznámenie (č.l. 265), že dňa 13.01.2005 o 9,07 hod. bola telefonicky ohlásená stálou službou OO PZ K. V. na operačné stredisko vnútorného odboru OR PZ B. krádež M. manželky navrhovateľa. Telefonát je zaznamenaný v denníku operátora OS VO OR PZ, telefonát prijímal operátor, ktorý vyrozumel operačného dôstojníka. Hneď po prijatí oznámenia o 09:07 hod. bolo vyhlásené pátranie po V. rádiostanicou, boli informované hliadky obvodných oddelení PZ a linkou 158 bolo vyhlásené pátranie pre bratislavský kraj.

Krajské riaditeľstvo PZ B. na žiadosť súdu oznámilo listom z 23.05.2006 č.p.: K. (č.l. 264), že nahlasovanie krádeže predmetného V. bolo oznamované telefonicky priamo Obvodnému oddeleniu PZ v B.. Operačný odbor Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave na podnet operačného strediska B. dával dňa 13.01.2005 cca. o 9:06 hod. cez konferenčný telefónny hovor s ostatnými operačnými strediskami, ako aj diaľničnými oddeleniami v bratislavskom kraji V. do pátrania.

Navrhovateľ založil do spisu Nariadenie ministra vnútra SR o postupe pri pátraní po osobách a veciach č. 97 zo dňa 31.12.2004, uverejnené vo vestníku MV SR, ktoré nadobudlo účinnosť dňom 01.01.2005. (č.l. 124-144). Predmetné nariadenie upravuje postup útvarov Policajného zboru pri pátraní po osobách a veciach a súčinnostné vzťahy pri plnení úloh súvisiacich s pátraním, vykonávaním a zabezpečovaním pátracích úkonov. Podľa čl. 1 ods. 2 nariadenia „ P.“ čl. 45 - 48, je stanovený postup policajtov po prijatí oznámenia o odcudzení M.. Podľa čl. 46 ods. 1 Policajt, ktorý prijme oznámenie o odcudzení M. obratom zabezpečuje vyhlásenie pátrania po odcudzenom M. cestou miestne príslušného okresného operačného strediska. Ods. 2 Operačné stredisko obratom po obdržaní hlásenia o odcudzení M. vyhlasuje pátranie vložením údajov do P.

Svedok M. K. vypovedal, že ako službukonajúci policajt, bol vyslaný v rámci smeny operačným dôstojníkom po oznámení krádeže M. na ohliadku miesta činu, kde ich mala oznamovateľka čakať. V čase vyslania boli ako výjazdová skupina na inom prípade, ktorý zdokumentovali a išli na ďalší prípad. Ku každému prípadu, ku ktorému boli volaní, tento zdokumentovali a urobili prvotné úkony na mieste činu, ako šetrenie na mieste činu, záznam, vyhlásenie pátrania a podklady sa odovzdali na vyhlásenie pátrania zistených skutočností operačnému dôstojníkovi, ktorý zabezpečuje vyhlásenie pátrania a išli na ďalší prípad. Všetky zdokumentované prípady, odovzdali na okresnom riaditeľstve, kde sa pokračovalo v dokumentovaní trestných činov, každý po svojej línii. Originál koncept sa predkladá do spisu vyšetrovateľovi a kópia operačnému dôstojníkovi. Takto sa postupuje v každom prípade. Prípad krádeže M. manželky navrhovateľa bol prípad ako každý iný.

Navrhovateľ preukazoval podsúvanie obrazu odporcom, že s manželkou pri vyšetrovaní krádeže A., požíval protekciu, aj tou skutočnosťou, že autorka článku uviedla nepravdivý údaj, že objasnenosť krádeží M.

Zo štatistiky predloženej navrhovateľom vyplývajúcej zo Správy o bezpečnostnej situácii v Slovenskej republike za rok XXXX (č.l. XX-XX, XXX-XXX) vyplýva, že na úseku krádeží M. bolo v roku XXXX odcudzených X.XXX (nárast o XXX? M. - približne XX V. denne. Z nich bolo objasnených XXX (pokles o XXX? a XX prípadov bolo objasnených dodatočne. Spôsobené škody - X,X mld. Sk, značne prevyšovali škody spôsobené inou majetkovou trestnou činnosťou (tvoria takmer XX%?. Páchanie tejto trestnej činnosti je vykonávané aj naďalej páchateľmi samostatne (prvopáchatelia XX,X%, prevažne z radov nezamestnaných?. V menšej miere organizovanými formami (páchateľov v skupine X,X% a recidivisti XX,X% aj za účasti X cudzincov/ . V zmysle prehľadu vybraných druhov trestnej činnosti na jednotlivých KR PZ v roku XXXX (č.l. XXX) v kraji Bratislava bolo zistených XXXX krádeží M. z toho XXX objasnených a XX dodatočne objasnených, čo predstavuje X,XX% objasnenosť krádeží M. KR PZ Bratislava.

Z predmetnej štatistiky vyplýva objasnenosť krádeží M. v celoslovenskom merítku XX,XX%.

Odporca uviedol, že pokiaľ ide o tvrdenie, že objasnenosť krádeží M. v celospoločenskom priemere je X% pravdivá, pretože tvrdenie o XX% objasnenosti, ktorú predniesol navrhovateľ nereprezentuje celospoločenský priemer.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy, výpoveď svedkyne Š., svedka G. a zvukový záznam z rozhovoru so „zdrojom“ autorky článku ako nedôveryhodné, vzhľadom na rozpory uvádzané vo výpovediach a záznamom a samotným článkom, ktoré žiadnym spôsobom nepreukázali skutočnosť, že údaje uvedené v článku, napadnuté touto žalobou, sú pravdivé.

Nepravdivosť údajov, že „ V.“ a celoslovenský priemer“ O.“ uverejnených v článku, je preukázaná výpoveďou svedka K., oznámeniami Okresného riaditeľstva PZ B., Krajského riaditeľstvom PZ B., vyšetrovacím spisom OR PZ, ÚJKP B., Správou o bezpečnostnej situácii v SR za rok 2004, zo štatistiky na úseku krádeží M. v roku 2004, prehľadom vybraných druhov trestnej činnosti na jednotlivých KR PZ v roku 2004.

Odporca nepreukázal, že pri objasňovaní, vyšetrovaní alebo pátraní po M. manželky navrhovateľa, iný postup policajných útvarov, ako štandardný, vykonaný v zmysle právnych predpisov, upravujúcich postup pri objasňovaní, vyšetrovaní a pátraní po odcudzených M. a žiadnym spôsobom nepreukázal pravdivosť údajov uverejnených v článku.

Podľa § 120 ods. 1, veta prvá Občianskeho súdneho poriadku (OSP? Účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Citované zákonné ustanovenie § 120 ods. 1 OSP ukladá dôkaznú povinnosť obom účastníkom preukázať tvrdené skutočnosti. V konkrétnej veci dôkazné bremeno zaťažovalo práve odporcu, aby v súdnom konaní osvedčil pravdivosť tvrdení uverejnených v článku.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie a zhodnotenie dôkazov samostatne a v ich vzájomnej súvislosti, súd dospel k záveru, že skutkové tvrdenia „ V.“ objasnenosti krádeží A. „J.“ uvedené v článku sú nepravdivé.

Predmetom konania je žaloba na ochranu osobnosti v zmysle § 11 a § 13 OZ.

Odporca namietal rozšírenie petitu návrhu, ktoré súd pripustil uznesením z 08.06.2006, o nárok, ktorý podľa odporcu nie je nárokom podľa § 13 OZ, ale je určovacím petitom v zmysle ust. § 80 písm. c) OSP, na ktorého uplatnenie je nutné preukázať naliehavý právny záujem na určení práva.

V zmysle ustanovenia § 11 a nasl. OZ sa možno popri žalobách domáhajúcich sa zdržania sa neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti a popri žalobách na odstránenie následkov takých zásahov, domáhať sa tiež napr. žalobami o určenie nepravdivosti zásahov tohto druhu (najmä výrokov slovných i písomných) alebo určenia, že pôvodca zásahu neoprávnene zasiahol do práva žalobcu na ochranu osobnosti. V týchto prípadoch nie je potrebné preukazovať naliehavý právny záujem na takom určení. (Rč 46/1995) Neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti je konanie, ktoré zasahuje do práv chránených ustanovením § 11 OZ a je v rozpore s povinnosťami pôvodcu zásahu, stanovenými právnym poriadkom.

Podľa § 16 ods. 2 a 3 veta prvá, zákona č. 81/1966 Zb. (2) Uverejnenie informácie, ktoré ohrozuje zákonom chránené záujmy spoločnosti alebo občanov, je zneužitím slobody prejavu, slova a tlače. (3) Za ochranu spoločnosti a občanov proti zneužitiu slobody prejavu, slova a tlače zodpovedajú vydavateľ, šéfredaktor a autor v rozsahu vyplývajúcom z platných predpisov....

Občiansky zákonník v ustanoveniach § 11 a nasl. Poskytuje ochranu osobnosti subjektom, proti ktorým smeroval zásah znižujúci ich vážnosť, dôstojnosť a česť a ohrozujúci ich postavenie a uplatnenie v

spoločnosti. Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie (§ 13 ods. 1 OZ?. Ak by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 13 ods. 2 OZ?. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo (§ 13 ods. 3 OZ?.

Neoprávneným zásahom môže byť len také konanie, ktoré sa svojim obsahom, formou a cieľom dotýka práv chranených ustanovením § 11 a nasl. OZ a je objektívne spôsobilé tieto chránené práva narušiť alebo ohroziť. Zásah môže byť urobený ústne, písomne alebo aj inak, ak sa z tohto iného spôsobu dá odvodiť jeho zmysel a význam.

Predpokladom uplatnenia práva na ochranu osobnosti je to, že došlo k neoprávnenému zásahu a že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach chránených ustanovením § 11 a nasl. OZ. Obidva zákonné predpoklady musia byť splnené, aby vznikol právny vzťah, ktorého obsahom je právo domáhať sa ochrany podľa § 11 OZ a povinnosť súdom uložené sankcie znášať.

Problematiku ľudských práv v tomto smere upravuje aj najvyšší zákon štátu - Ústava SR č. 460/1992 Zb. v platnom znení v čl. 19 ods. 1, podľa ktorého každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena (zhodne s čl. 10 ods. 1 Ústavného zákona č. 23/1991 Zb. - Listiny základných práv a slobôd?. Ústava v čl. 7 ods. 5 zároveň zakotvuje, že medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon, a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi.

Slovenská republika je v zmysle uvedeného viazaná mnohostrannou medzinárodnou zmluvou zo dňa 04.11.1950 - Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení neskorších protokolov („Dohovor“?, inak vo výňatku publikovaných ako Oznámenie FMZV č. 209/1992 Zb., ku ktorému pristúpila Česká a Slovenská Federatívna Republika dňa 21.02.1991. Súd vo veci rozhodol aplikujúc na daný prípad aj tento Dohovor, konkrétne najmä nižšie uvedené ustanovenia:

Podľa článku 10 ods. 1 Dohovoru: Každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiacm.

Podľa článku 10 ods. 2 uvedeného Dohovoru: Výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti alebo verejnej bezpečnosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.

Za podmienok ods. 2 príslušného článku v sebe výkon slobôd zahŕňa i „povinnosť a zodpovednosť“, čo sa vzťahuje aj na tlač. Tieto povinnosti a zodpovednosť môžu mať dopad tam, kde je predmetom skúmania útok na povesť súkromných osôb a ohrozenie „práv iných“. Z toho dôvodu je poistka, ktorú článok 10 Dohovoru priznáva novinárom vo vzťahu k spravodajstvu o otázkach verejného záujmu podmienená tým, že títo novinári konajú v dobrej viere s cieľom poskytnúť presné a dôveryhodné informácie v súlade s novinárskou etikou (GOODWIN).“

Sloboda prejavu tvorí jeden zo základných prvkov demokratickej spoločnosti a jednu zo základných podmienok pre rozvoj a uplatnenie každého jednotlivca. S výhradou odseku 2 článku 10 vyššie citovaného Dohovoru, nevzťahuje sa len na informácie alebo myšlienky, ktoré sú priaznivo prijímané alebo považované za neútočné alebo neutrálne, ale tiež na také, ktoré urážajú, šokujú alebo zjatrujú. Článok 10 chráni nielen podstatu vyjadrených ideí a informácií, ale aj ich formu, v ktorej sú sprostredkované. Táto sloboda podlieha len výnimkám zakotveným v čl. 10 ods. 2 Dohovoru, ktoré ale musia byť striktne formulované.

Podľa tohto článku existuje len malý priestor na obmedzenie politických prejavov alebo diskusie o otázkách verejného záujmu. Hranica prijateľnej kritiky je širšia pri osobe verejného a spoločenského života, než v prípade súkromnej osoby; na rozdiel od osoby súkromnej, osoba verejného života sa otvára podrobnému skúmaniu jeho slov a činov zo strany novinárov aj verejnosti.

Článok 10 však nezaručuje úplne neobmedzenú slobodu prejavu ani v prípadoch, kedy sa tlač zaoberá otázkami vážneho verejného záujmu.

Súd vo svojej aplikačnej praxi musí rozlišovať medzi skutkovými vyhláseniami a hodnotiacimi výrokmi. Kým existencia faktov môže byť preukázaná, pravdivosť hodnotiacich výrokov nepodlieha dokazovaniu. Požiadavku na preukázanie pravdivosti hodnotiaceho výroku nemožno splniť - takáto požiadavka sama o sebe porušuje slobodu prejavu, ktorá tvorí základnú súčasť práva chráneného citovaným článkom 10 dohovoru.

Za určitých okolností však aj hodnotiaci výrok bez akejkoľvek skutkovej základne na jeho podporu môže byť prehnaný. Vo všeobecnosti sloboda prejavu musí byť posudzovaná vo svetle veci ako celku, vrátane obsahu dotknutého vyhlásenia a kontextu, v ktorom bolo toto vyhlásenie urobené, a tiež vrátane konkrétnych okolností, ktorých sa vec týka.

V konaní o ochranu osobnosti je na mieste starostlivo rozlišovať fakta a hodnotiace úsudky. Tam, kde je nejaké vyjadrenie hodnotiacim úsudkom, môže primeranosť zasahovania do práva na slobodu prejavu závisieť od toho, či pre napadnuté vyjadrenie existuje dostatočný faktický podklad, pretože aj hodnotiaci úsudok bez akéhokoľvek faktického podkladu môže byť prehnaný. Hodnotiaci úsudok môže byť považovaný za ako taký nielen vtedy, ak je doprevádzaný skutočnosťami, na ktorých sa zakladá. Nezbytnosť súvislosti medzi hodnotiacim úsudkom a skutočnosťami, ktoré ho podporujú, sa môže meniť prípad od prípadu podľa špecifických okolností. (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 12.07.2001 vo veci F. proti Slovensku).

Zaručené právo vyjadrovať svoje názory bez ohľadu na prípadné obmedzenie zákonom je obsahovo obmedzené právami iných, či už vyplývajúcich z právnych predpisov alebo z iných zábran, daných zákonom a chrániacim celospoločenské záujmy či hodnoty.

Ak publikovaný názor vybočí z medzí v demokratickej spoločnosti všeobecne uznávaných pravidiel slušnosti, stráca charakter korektného úsudku a ako taký sa môže ocitnúť mimo medzí ústavnej ochrany.

K neoprávnenému porušeniu osobnostného práva môže prísť formou skutkových tvrdení (faktov? alebo formou hodnotiacich úsudkov (kritiky?. V prípade porušenia práva na ochranu osobnosti skutkovými tvrdeniami, ktoré sú nepravdivé, môže prísť k objektívnemu spôsobeniu ujmy na cti dotknutého subjektu v očiach ostatných fyzických osôb v spoločnosti, pričom nie je dôležitý úmysel, záleží na objektívnej spôsobilosti tvrdenia pôsobiť difamačne. Stačí, že tvrdenie môže mať taký účinok u určitej skupiny ľudí tvoriacej okolitý svet postihnutého.

V danom prípade súd mal preukázané, že uverejnený článok obsahoval viaceré nepravdivé tvrdenia, ktoré v kontexte článku boli objektívne spôsobilé privodiť ujmu na osobnostných právach navrhovateľa,

predovšetkým zásahom do profesnej cti a vážnosti ako P.. Uverejnenie informácie o navrhovateľovi ako osobe V. Z kontextu článku dotýkajúceho sa témy krádeže M. manželky navrhovateľa, použitím nepravdivých údajov a to „ V.“ a „O.“ v spojení s podtitulom „Š.“, ako aj nesprávneho údaju, že vyšetrovací spis bol uzavretý, vytvoril autor článku pre čitateľa o navrhovateľovi obraz, že navrhovateľ pri objasňovaní alebo vyšetrovaní alebo pátraní po M. požíval protekciu a že v tomto prípade došlo aj k objasneniu krádeže M. Skutkové tvrdenia použité v článku boli vykonaným dokazovaním preukázané ako nepravdivé a práve na základe týchto údajov si čitateľ vytváral obraz o navrhovateľovi. Vzhľadom na zistený skutkový stav súd určil, že uverejnením predmetných údajov, odporca neoprávnene zasiahol do osobnostných práv navrhovateľa.

Právnym prostriedkom súdnej ochrany všeobecného osobnostného práva je i žaloba, aby bolo postihnutej osobe priznané primerané zadosťučinenie - satisfakcia (§ 13 OZ?. Zákon nestanovuje, čo sa rozumie zadosťučinením ani čo je treba chápať pod primeraným zadosťučinením. Tento občianskoprávny prostriedok prichádza do úvahy len tam, kde nepriaznivý dôsledok neoprávneného zásahu, t.j. nemajetková ujma osobnosti už vznikla. - zákonná podmienka.

Rovnako mal súd za preukázané, že v konkrétnom prípade sú splnené stanovené zákonné podmienky pre priznanie primeraného zadosťučinenia, v dôsleddku čoho súd nemá len právo, ale zároveň aj povinnosť žalobe na poskytnutie primeraného zadosťučinenia vyhovieť. Jedná sa o subjektívne právo a nárok na priznanie primeraného zadosťučinenia čo jasne vyplýva zo znenia § 13 ods. 1 OZ. O priznaní primeraného zadosťučinenia môže súd rozhodovať len na základe žaloby a v nej žiadanej výške obsiahnutej v petite návrhu. (§ 153 ods. 2 OSP?. Zadosťučinenie podľa § 13 spočíva v určitom plnení, buď morálnom nepeňažnom alebo peňažnom sledujúcom ciel primeraného zadosťučinenia.

Súd skúmal okolnosti konkrétneho prípadu, z celkovej povahy tak aj jednotlivých okolností - prihliadol predovšetkým k intenzite, povahe a spôsobu neoprávneného zásahu, k charakteru a rozsahu zasiahnutej hodnoty osobnosti, na trvanie a rozsah ohlasu vzniknutej nemajetkovej ujmy pre postavenie a uplatnenie postihnutej osoby v spoločnosti, aj vzhľadom na prednosť - primárneho spôsobu zadosťučinenia, niektorou z foriem morálneho zadosťučinenia a tak naplnenia cieľa sledovaného § 13 OZ. S poukazom na vyššie uvedený súdom zistený skutkový stav, dospel súd k záveru, že ospravedlnenie ako morálne zadosťučinenie nie je postačujúce a na návrh priznal formu zadosťučinenia v peniazoch - materiálnu satisfakciu, nakoľko neoprávneným zásahom došlo k nemajetkovej ujme závažne postihujúcej dôstojnosť a vážnosť navrhovateľa v spoločnosti a kde vzniknutá nemajetková ujma na jej integrite nie je primeraným a tým aj účinným zmiernením. Súčasne hrozba uloženia primeraného zadosťučinenia v peniazoch - podľa okolností prípadu sa stáva významným stimulom, ktorého prostredníctvom občianskoprávna úprava prispieva aj zo sociálno-psychologického hľadiska na upevnenie povinnosti každého subjektu, predovšetkým V. rešpektovať telesnú a morálnu integritu osobnosti fyzických osôb - preventívna funkcia zadosťučinenia v peniazoch ako špeciálna, tak i generálna.

Súd mal za preukázané, že sú v danom prípade okolnosti, ktoré z hľadiska neoprávneného zásahu a spôsobu jeho výkonania, intenzity a rozsahu nemožno odčiniť rovnocenným spôsobom a ospravedlnenie odporcu nie je podľa § 13 ods. 2 OZ postačujúcim a tým aj účinným zadosťučinením, nakoľko v čase rozhodovania, primárny spôsob zadosťučinenia bol natoľko oslabený, že svojim spôsobom strátil svoju funkciu a preto súd rozhodol o priznaní zadosťučinenia v peniazoch.

Súd mal rovnako preukázané, že neoprávneným zásahom uverejnením nepravdivých údajov, došlo ku zníženiu dôstojnosti a vážnosti navrhovateľa predovšetkým v profesnej oblasti v značnej miere. Súd vychádzal z celkovej povahy okolností prejednávanej veci ako aj z okolností, že nepravdivé údaje boli uverejnené prostredníctvom tlače, spoločenského týždenníka P., ktorý s poukazom na štatistiku čítanosti, má široký vplyv na verejnosť so značným ohlasom, oslovuje množstvo ľudí, ktorí podané informácie prijímajú ako pravdivé a dôveryhodné.

Navrhovateľ ako P. v čase neoprávneného zásahu do osobnostných práv, je osobou známou N. Podľa platnej judikatúry, ak k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby dôjde v médiách, treba vychádzať zo skutočnosti, že zásah mal širokú publicitu a preto v týchto prípadoch je opodstatnené uplatňovanie aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Súd pri určení výšky nemajetkovej ujmy prihliadol na intenzitu zásahu, ktorá bola zdôraznená tým, že odporca uviedol nepravdivé údaje o navrhovateľovi, že zásah mal široký rozsah vzhľadom na pôsobnosť spoločenského týždenníka P. na mienku verejnosti.

Občiansky zákonník nestanovuje pre vznik občianskoprávnej sankcie popri objektívnych predpokladoch žiadny subjektívny predpoklad na strane pôvodcu neoprávneného zásahu, konkrétne zavinenie. Peňažná sankcia ako forma zadosťučinenia postihuje pôvodcu neoprávneného zásahu vo všetkých prípadoch, kde sú splnené všetky spomenuté objektívne predpoklady.

Navrhovateľ vo svojom žalobnom návrhu kumuloval morálne zadosťučinenie i peňažité, ktoré súd na základe zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia veci vyhodnotil za primerané, t.j. zodpovedajúce účinným spôsobom zmierneniu vzniknutej nemajetkovej ujmy na osobnosti a vedúce k účinnej náprave, a preto rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a priznal navrhovateľovi zadosťučinenie v peniazoch v plnej výške požadovanej navrhovateľom a odporcu zaviazal povinnosťou zaplatiť navrhovateľovi nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 1.000.000,- Sk , ktorú sumu považoval za primeranú k rušivému zásahu do osobnostných práv navrhoavteľa.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 149 OSP a úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v sume 136.242,- Sk, pozostávajúcu zo súdneho poplatku v sume 52.000,- Sk a trov právneho zastúpenia za účelne vynaložené úkony právnej pomoci v konaní. Odmena advokáta vypočítaná zo substrátu 1.000.000,- Sk podľa § 10 ods. 1 vyhl.č. 655/04 Z.z. predstavuje sumu 14.650,- Sk a podľa § 11 ods. 1 v spojení s § 13 ods. 4 vyhl. 655/04 Z.z. (v roku 2005 - 1.154 : 2 = 577,- Sk; v roku 2006 - 1.260 : 2 = 630,- Sk; v roku 2007 - 1.371 : 2 = 685,50 Sk) za jeden úkon právnej pomoci. Úkony právnej pomoci 1. prevzatie a príprava zastúpenia dňa 20.05.2005, 2. písomné podanie návrhu súdu 26.05.2005, 3. písomné podanie zmeny petitu návrhu z 13.03.2006, 4. písomné podanie zmeny návrhu zo 07.06.2006, 5. osobná účasť na pojednávaní 12.01.2007, 6. osobná účasť na pojednávaní 31.01.2007. Právnej zástupkyni by prináležala odmena za účelne vykonané úkony (15.227 + 15.227 + 15.280 + 15.280 + 15.335,50 + 15.335,50) 91.685,- Sk a režijný paušál (2x150 + 2x164 + 2x178) 984,- Sk. Trovy právneho zastúpenia v celkovej sume 92.669,- Sk. Právna zástupkyňa vyčíslila trovy konania v sume 84.242,- Sk, ktoré súd navrhovateľovi vzhľadom na vyššie uvedené účelne vykonané úkony právnej pomoci priznal. V zmysle § 149 OSP priznaná náhrada trov konania sa platí advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na podpísanom súde, dvojmo.

Odvolanie voči rozsudku musí obsahovať tieto náležitosti:

- z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované,

- v odvolaní je potrebné uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha,

- odvolanie podlieha súdnemu poplatku v rovnakej výške ako sa platí súdny poplatok za návrh.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (z.č. 233/1995 Z.z.)